

Monta naista korsolaista
kerhoo kohti hiljaa kulkee.
Joku nojaa rollaattoriin, toiset
oven taakseen sulkee.
Miehet saapuu autoillansa, etsii
tyhjää parkkipaikkaa,
toisiansa tervehtii ja kohta siinä
nauru maittaa.

Muistatkos, kuinka me
luulimme, että elo pian ohitse
on !
Toiset on hiljaa vain hetken, ja
jatkaa
Vaan yhteishenki, vaan
yhteishenki
kerhon on verraton !

Maanantaina melkein aina Erkki
meillä äänet avaa.
Haitarilla, asteikolla, vokaalit ne
kaikki tavaa.
Eero antaa laulun aiheen, joka
kaikille on mieleen.
Toiset laulaa tosissansa, joskus
sanat menee pieleen !

Muistatkos, kuinka me
luulimme, että laulumme
turhaa niin on.
Toiset onn hiljaa vain hetken, ja
jatkaa:
Vaan yhteishenki, tää
yhteishenki

kuoron on verraton !

Jouko johtaa kerhoamme,
meidän eteen tekee työtä.
Anneli taas kaikki laskee, taito
tuo on vielä myötä.
Eila toimii sihteerinä, tarkkaan
kirjaa kaiken muistiin.
Kerhossamme puuhaillessa
nurkassa taas joku kuiskii.

Muistatkos, kahvit ne maistuvat
juodaan, Marjatta valmisti sen.
Syötävät maukkahat viereen
sen tuodaan.
Keittiön väki, meille ne teki.
Saavat tään kiitoksen.

Kerhossa jo viisikymmentä vuotta
ollaan kokoonnuttu.
Tovereita keskenämme,
mukaan tuodaan uusi tuttu.
Pyörä-Jokke lenkin vetää, Pekka
johtaa pelikerhoo.
Ville hoitaa karaoken, Jouko
mölkyyn säännöt kertoo.

Vuosia useita vietämme vielä,
ajatus tärkeä on !
Kerhossa siellä me kohtaamme
vielä,
kas yhteishenki, tää yhteishenki
MEIDÄN on verraton !